

pensionerede Tjenestemænds Forhold, ligesom der blev foretaget Undersøgelser og Overvejelser af de forskellige Muligheder for Forbedring af de paagældendes Kaar og herunder anstillet en Række Beregninger over de Resultater, der efter de foreliggende Muligheder vilde fremkomme.

Paa Grundlag heraf er der indenfor Udvalget opnaaet Enighed om den Fremgangsmaade, der efter Udvalgets Opfattelse bør følges ved Revisionen af de for de for nævnte Pensionister gældende Bestemmelser, og Udvalget har herefter afsluttet sit Arbejde med at afgive nedenstaaende Betænkning.

I. Historisk Redegørelse.

Efter at der ved Tjenestemandsloven af 12. September 1919, Kap. 2, var indført helt nye og for Statens Tjenestemænd meget gunstigere Pensionsregler end de hidtil gældende, blev Pensionsforholdet for de inden Lovens Ikrafttræden pensionerede Tjenestemænd ordnet ved 4 Love, nemlig:

- 1) Lov Nr. 660 af 22. December 1919 om midlertidige Tillæg til Ventepenge, Pensioner og Understøttelser, fastsatte i Henhold til de før 1. Oktober 1919 gældende Love.
- 2) Lov Nr. 713 af 22. December 1920 om midlertidige Tillæg til Ventepenge, Pensioner og Understøttelser, fastsatte i Henhold til de før 1. Oktober 1919 gældende Love.
- 3) Lov Nr. 173 af 1. Maj 1923 om Tillæg til Ventepenge, Pensioner og Understøttelser, der er fastsat i Henhold til de før 1. Oktober 1919 gældende Love.
- 4) Lov Nr. 78 af 1. April 1925 om et personligt Tillæg til visse Pensionister m. m.

Om disse Loves Hovedindhold og de Synspunkter, der er lagt til Grund, skal følgende fremhæves:

ad 1) Loven af 22. December 1919.

Loven stemmer i det væsentlige overens med et af „Lønningskommissionen af 1917“ udarbejdet Udkast, hvis Grundprincip var, at der skulde ydes de paagældende Pensionister (og understøttede) Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg efter Reglerne i Kap. 5 og 6 i Tjenestemandsloven af 12. September 1919, hvilke Tillæg for visse Klasser af Enkepensionister yderligere beregnedes efter et højere Beløb end vedkommendes Pension.

For Egenpensioners Vedkommende skete der ingen Ændring i Grundbeløbene. Derimod blev Enkepensioner paa under 300 Kr. aarlig forhøjet til dette Beløb.

Endvidere fandt man det ubilligt for Enkepensionernes Vedkommende at lægge selve disses Beløb til Grund for Tillægenes Beregning, idet Pensionen f. Eks. til Embedsmandsenker delvis bestod i den pligtige Enkeforsørgelse. Man indførte derfor det Princip at beregne Dyrtids- og Konjunkturtillæget af et større Beløb, som for Embedsmandsenker fastsattes til det dobbelte af Enkepensionen.

For Aaret 1919 havde Pensionisterne oppebaaret et Dyrtidstillæg i Henhold til Lov Nr. 498 af 28. September 1918 og desuden været delagtige i det i Henhold til Lov Nr. 447 af 7. August 1919 udbetalte overordentlige Tillæg.

Inden Lovens Udarbejdelse var der overfor Lønningskommissionen fremsat Andragende fra Pensionist-Landsforeningen om en Forhøjelse af Pensionen, saaledes at denne blev bragt i Overensstemmelse med den Pension, der vilde blive udbetalt til Tjenestemænd, som pensioneredes efter den kommende nye Lov.

Heroverfor udtalte Kommissionen imidlertid enstemmigt i Motiverne til Loven, at man fuldt ud erkendte, at Dyrtiden havde bragt Pensionisterne i en meget vanskelig